

DUGOSELSKA KRONIKA

GODINA IV

DUGO SELO, 25. XII 1971.

Cijena 1,00 Din

Broj 48

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

Jedinstvena podrška predsjedniku Titu i stavovima

21. sjednice Predsjedništva SKJ

Ovih dana održana je proširena sjednica Općinskog komiteta SKH Dugo Selo u čijem su radu učestvovali i rukovodioci svih društveno-političkih organizacija i sekretari organizacija SK. Na sjednici je data puna podrška govorniku druga Tita na 21. sjednici Predsjedništva SKJ kao i stavovima Predsjedništva SKJ.

Uvodno izlaganje na sjednici podnio je sekretar Općinskog komiteta SKH Dugo Selo, drug Pavao Skrlec. On je između ostalog rekao:

Govori druga Tita na 21. sjednici Predsjedništva SKJ, kao i zaključci Predsjedništva obaveza su i dužnost svih nas komunista i radnih ljudi, da ih dosljedno i obavezno proučimo i do kraja sprovedemo u život.

Mislim da ne treba posebno naglašavati da su i ovaj puta kao i uvijek ranije riječi druga Tita u radničkoj klasi i narodu općine Dugo Selo, a posebno među komunistima primljene, ne radi verbalnog prihvaćanja već radi dosljednijeg sprovođenja.

Eskalacija nacionalizma i šovinizma pa sve do separatističkih prijedloga, kao najveći neprijatelj socijalizma i svih naših naroda zaslužili su ovakvu kritiku i poduzimanje oštrih mjera prema njihovim idejnim nosiocima i svima onima koji stoje iza takve politike, koja nam želi nametnuti metode neprihvatljive za samoupravni socijalizam i za rješavanje kardinalnih pitanja daljeg razvoja našeg socijalističkog razvoja.

Riječi druga Tita nam potvrđuju da je glavno čvorište nacionalističkih i šovinističkih strujanja u Hrvatskoj Matice hrvatska, stara kulturna ustanova, koju pojedinci žele pretvoriti u paralelnu partiju Savezu komunista.

To su neke »Glave« iz Matice i potvrdile svojim istupima na kojima su govorile da se

Matice neće baviti samo kulturom već i politikom, a mi svi dobro znamo tko u SFRJ vodi politiku i tko se njome treba baviti. Bez SK i druga Tita ova Jugoslavija ne bi danas bila ono što je. Osim velikog napretka u unutrašnjem razvitku ona je stekla i veliki međunarodni ugled svojom miroljubivom politikom.

ISTI INTERESI I RADNIČKE KLASI I SKJ

KPJ i SKJ kao najavangardniji dio radničke klase i svih radnih ljudi nosioci su svih naprednih kretanja. U tome radu i djelovanju uz velike uspjehe bilo je i grešaka, pa i ovakvih kakva je ovih dana učinjena u Zagrebu. No, tko će to riješiti ako ne SKH i SKJ, koji nikada nije imao neke druge interese, već uvijek interese radničke klase i svoga naroda. Zato i ovom prilikom moramo imati puno povjerenje u CK SKH i sve komuniste naše republike, da će riješiti ove poteškoće efikasno i na osnovu govora druga Tita i stavova Predsjedništva SKJ.

Stavove i zaključke 10. sjednice nismo dosljedno provodili u život. Sa unitarizmom smo se obračunavali i finale toga su Ustavni amandmani. Da smo istim tempom radili protiv nacionalizma i šovinizma, danas se ne bi našli u ovako teškoj situaciji.

NAROD NAŠE KOMUNE UVIJEK JE STAJAO UZ TITOVE RIJEČI

U našoj općini nismo imali nikakvih nacionalističkih i šovinističkih ekcesa. Moram reći da smo se mi prema tim pitanjima pravilno politički postavili, a da nam je struktura stanovnika takva da su takve pojave vrlo malo vjerovatne. Narod naše općine uvijek je stajao iza Titovih riječi, a govori druga Tita na 21. sjednici Predsjedništva SKJ samo

su potvrda naše ispravne politike.

Budući da sam konstatirao da ekcesnih situacija nismo imali, ne mogu reći da nismo imali problema u našem svakodnevnom radu. Naše radne organizacije, mjesne zajednice, društveno-političke i druge institucije imaju određene probleme u svome radu i mi komunisti ne smijemo i ne možemo čekati da će nam te probleme riješiti netko drugi izvan nas. Bio bih u krivom kada bih tvrdio da ih ne rješavamo, ali smo mnogo puta spori i neefikasni. Više puta smo i kolebljivi. Ne znamo što bi, na koju stranu bi se opredijelili, ne gledajući valjda svoj interes. Mislim da ovako više dalje ne možemo. Moramo se pod hitno riješiti svega što nam koči naš rad. Mi se moramo svi zajedno izboriti za pravo mjesto, za ono mjesto koje pripada Savezu komunista. To ne može učiniti jedan čovjek, tu moramo zapeti svi zajedno. Savez komunista se danas ne služi prisilom. Naša prisila moraju biti argumenti, i to oni istinski komunistički argumenti, a tada nema te snage s druge strane obale koja bi nas mogla pobiti, završio je svoje izlaganje sekretar Općinskog komiteta SKH Dugo Selo.

ODLUČNIJE ZAHTIJEVATI DA SE STVARI RAŠČISTE U VRHU

Za diskusiju se prvi javio drug Kličan Slavko, koji je rekao da smo u posljednje dvije godine imali mnogo deklaracija, a u praksi se nije ništa bitno promijenilo. »Ja iz govora druga Tita nisam shvatio, da se on ogradio samo od studenata, već je mislio i na određene ljude na položajima, no to ćemo još vidjeti. Bilo je ocjena da u SR Hrvatskoj nema šovinizma, no dokazano je sada da ga ima do te mjere da je bio čak ugrožen socijalizam. Za mene nije dovoljna kritika i samokritika, ako sve ostane po starom. Moje je mišljenje da odlučnije zahtijevamo da se stvari raščiste na vrhu.«

Đuro Ban je rekao da je jednom prilikom u Zagrebu razgovarao sa Mirkom Božićem u vezi spomenika banu Jelačiću. On je tada rekao da se i

sam pita koga negira. Ako smo mi 1945. godine stali na stanište da tom spomeniku nije mjestu na Trgu Republike, koje su to snage koje ga žele vratiti natrag. Druga Bakarića se u posljednje vrijeme gura u stranu. Tko je kriv za takvo stanje? Ono o čemu je govorio na liniji i naučno obrabovao drug Bakarić, bilo je uđeno. Nisam za slanje telegrama, već za akciju, a nakon akcije poslat ćemo telegram drugu Titu o tome što smo napravili.

Branko Sruck je rekao da se u školama malo uči o marksističkoj filozofiji, veća pažnja se poklanja sporocnim stvarima. Naši radnici i seljaci bili su uvijek na Titovom kursu i zbog toga u našoj općini nismo imali nikakvih ekcesa. Za ovu situaciju u SR Hrvatskoj netko mora odgovarati.

Stjepan Skubić je naglasio da ove stvari već dugo tinjaju među ljudima. Nismo trebali čekati javni istup druga Tita. Mogli smo i prije ići u akciju.

Stjepan Mikanec je rekao da bi se naša diskusija trebala svesti na naše dugoselske prilike, da na našem planu vidimo gdje smo griješili i da idemo brzo u otklanjanje tih grešaka.

Marijan Šket je najprije podržao stavove 21. sjednice Predsjedništva SKJ i riječi druga Tita. Moram shvatiti da je situacija prilično komplicirana. Moramo se izboriti zato da to ne ostane samo verbalna podrška. Ovdje se postavlja odgovornost pojedinaca, no ja mislim da ćemo o tome

moći govoriti kada pročitamo sve materijale. Danas moramo dati stvarnu podršku drugu Titu i CK SKH, da oni izvrše ono što je zaključak Predsjedništva SKJ. Moram reći da mi u našoj komuni sa nacionalističkim i šovinističkim pojavama nismo imali probleme i da smo stavove 10. sjednice CK SKH dosljedno provodili.

EFIKASNIJE RJEŠAVATI POSTAVLJENE ZADATKE

Rade Božić rekao je da je sve što je rečeno o 21. sjednici Predsjedništva SKJ realno, te da problema ove prirode na našem području nismo imali. Nedostatak u našem radu je bilo, no mi ih moramo od sada energičnije otklanjati.

Jadranko Crnić je rekao da i dalje moramo biti budni i ne smijemo dozvoliti da nam netko pod naslovom demokracije protura svoje ideje. U našoj općini nije bilo nacionalističkih i šovinističkih pojava, ali je zato bilo drugih problema koje od sada moramo brže i efikasnije rješavati.

Sa sjednice su upućeni telegrami drugu Titu i CK SKH.

Također je donjet zaključak da sve organizacije SK u najkraćem roku prouče materijale sa 21. sjednice Predsjedništva SKJ i materijale sa razgovora druga Tita sa Izvršnim komitetom CK SKH. Nakon proučavanja materijala otvorit ćemo u org. SK diskusije o našim zadacima, a na osnovama zaključaka 21. sjednice Predsjedništva SKJ i govora druga Tita.

DRUŠTVENO-POLITIČKE ORGANIZACIJE I SKUPŠTINA OPĆINE DUGO SELO ČESTITAJU OKLOPNOJ JEDINICI JNA DUGO SELO »DAN ARMIIJE« 22. DECEMBAR.

SVIM MJESTANIMA NA PODRUČJU KOMUNE DUGO SELO ČESTITAJU I ŽELE VELIKE USPJEHE U DRUŠTVENOJ IZGRADNJI U 1972. GODINI DRUŠTVENO-POLITIČKE ORGANIZACIJE I SKUPŠTINA OPĆINE DUGO SELO

Izvješća sa sjednice Općinske skupštine Dugog Sela

Borci općine Dugog Sela i Ivanić - Grada dali drugu Titu punu podršku njegovim stavovima u borbi protiv kontrarevolucije još prije 21. sjednice Predsjedništva Saveza komunista Jugoslavije

U PONEĐJELJAK, 13. PROSINCA, ODRŽANA JE U DUGOM SELU SJEDNICA OPĆINSKE SKUPŠTINE DUGOG SELA. U OVOM BROJU »DUGOSELKE KRONIKE« DONOSIMO NEKOLIKO ZAPISA O NEKIM ZANIMLJIVIM TEMAMA O KOJIMA SU RASPRAVLJALI DUGOSELKI ODBORNICI.

Odbornici Titu i CK SKH

Sa svoje sjednice, održane 13. prosinca u Dugom Selu, odbornici Općinske skupštine Dugog Sela uputili su pisma podrške predsjedniku Titu i CK SKH. U cijelosti objavljujemo oba pisma:

PREDSJEDNIKU SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE JOSIPU BROZU TITU

BEOGRAD

Dragi druže Tito!

Narod ove općine u kojoj je Komunistička partija Jugoslavije od svog osnutka imala snažan uticaj dokazao je kroz dalju i bližu povijest svoje osjećaje bratstva i jedinstva sa svim narodima Jugoslavije. To je potvrdio i u narodno-oslobodilačkoj borbi svojim masovnim učesćem, u borbi u kojoj su brojni sinovi i kćeri ovoga kraja ugradili svoje živote za slobodu Hrvatske i Jugoslavije. Uvijek pa i sada kada su nacionalističke, šovinističke, kontrarevolucionarne snage pokušale eskalirati, ovaj je narod i dalje zadržao svoju jasnu politiku najdubljeg razvijanja bratstva i jedinstva i življenja u zajedničkoj nam Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji. To si, druže Tito, mogao vidjeti i ljetos prilikom Tvog prolaska kroz Općinu Dugo Selo.

—ooOoo—

S ponosom Te možemo obavijestiti da na našem području nije bilo ekscesa, da se na našem području kontrarevolucionarne snage nisu smjele ni mogle pojaviti. Svojim istupom na 21. sjednici Predsjedništva SKJ pružio si nam veliko olakšanje, između ostalog i zbog toga jer smo u Tvojim riječima našli potvrdu ispravnosti naših stavova. Ujerećemo Te druže Tito, da ćemo se kao i do sada boriti protiv bilo čijeg zastranjivanja i skretanja i dalje provoditi Tvoju jasnu politiku, politiku ravnopravnosti naroda, politiku bratstva i jedinstva naših naroda, politiku zasnovanu na načelima samoupravljanja i jačanja utjecaja i položaja radničke klase, politiku koja je temelj čvrstine naše zajedničke domovine Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

ODBORNICI SKUPŠTINE OPCINE DUGO SELO

CENTRALNOM KOMITETU SAVEZA KOMUNISTA HRVATSKE

Prateći tok rasprave 23. sjednice Centralnog komiteta Saveza komunista Hrvatske, uvjereni smo da ćete dosljedno sprovesti u život zaključke 21. sjednice Predsjedništva Saveza komunista Jugoslavije i riječi druga Tita. U tome imate punu podršku naroda Općine Dugo Selo, naroda koji je kroz dalju ili bližu povijest, a posebno i svojim masovnim učesćem u narodno-oslobodilačkoj borbi dokazao svoje osjećaje bratstva i jedinstva sa svim narodima Jugoslavije. S ponosom Vas obavještavamo da na našem području nije bilo ekscesa, da se na našem području kontrarevolucionarne snage nisu smjele ni mogle pojaviti.

Narod Općine Dugo Selo, odbornici Općinske skupštine, provodit će i dalje politiku učvršćenja bratstva i jedinstva naših naroda zasnovanu na načelima samoupravljanja i jačanja utjecaja i položaja radničke klase, pretvarati u djelo Titovu misao na kojoj se temelji politika Saveza komunista Hrvatske, misao na kojoj se mora zasnivati i vaša politika.

Odbornici Skupštine općine Dugo Selo

Borci općine Dugog Sela i Ivanić Grada napisali su pismo drugu Titu i Centralnom komitetu komunističke partije Hrvatske prilikom proslave Dana ustanka naroda općine Ivanić-Grad i Dugog Sela koja je održana 28. 11. 1971. god. u Prečecu i time dali punu podršku stavovima druga Tita i zaključcima 21. sjednice Predsjedništva Saveza komunista Jugoslavije u borbi protiv kontrarevolucije, nacionalizma i šovinizma. Ova je proslava održana u Prečecu na mostu koji ide preko rijeke Lonje, gdje je završena prva partizanska akcija noću između 23. i 24. 12. 1941. god. kojom prilikom je partizanski odred »Sloga« izvršio noćni juriš i uz pomoć naroda i odlične organizacije zarobio neprijateljsku posadu, opremu i oružje. Tom prilikom poginuo je jedan mladi skojevac i jedan domobran. Na ovoj proslavi govorio je prvi komandant ovog odreda drug Pokas Ivan-Bosi iz Opatinca, koji sada živi u mirovini u Zagrebu. On se u svome izlaganju osvrnuo na političke prilike onog doba i pravilnu procjenu situacije koju je izvršila Partija. Na proslavi je bilo dosta ljudi usprkos ružnom vremenu jer je stalno padala kiša, a prijevoz autobusima i automobilima bio je otežan zbog klizavosti. Drug Pokas je ovom prilikom otkrio spomen-ploču na kojoj je zabilježena ova akcija, a poslije toga je bio svečani ručak za sve učesnike ove borbe i nosioce partizanske spomenice u Božjakovini. Na svečanosti akademiji u Ivanić Gradu prisustvovali su i drugovi iz Srbije iz Lozovika koji već 15 god. dolaze svake godine na Dan Republike u Ivanić-Grad i obratno. Na ovoj akademiji podijeljena su odlikovanja borcima koji su se istakli u poslijeratnoj izgradnji zemlje, a nosioci spomenice dobili su zlatnu značku kao simbol Komunističke partije. Na proslavi kao i na akademiji osobno je prisustvovao također komandant ovog prvog partizanskog odreda, stari revolucioner i španjolski borac, narodni heroj Pavle Vukanić-Stipe. Ova je akademija bila također uveličana sudjelovanjem ogranka Seljačke sloge iz Lupoglava na čelu sa starijim mužikašem Đukom Bukanom-bricom i starijim rukovodiocem ovog kulturnog društva Tomom Petkovićem, koji svi bili u lijepim narodnim nošnjama. Za svoj program primili su poseban, dugotrajan aplauz od drugova iz Srbije, koji su također dali svoj program. Ova pisma koja su borci napisali kako Titu tako i Centralnom komitetu Hrvatske pokazuju da su borci i narod uvijek bili na ispravnoj liniji partije i da su pravovremeno uvijek znali upozoriti i procijeniti političku situaciju

i tako zauzeti određeni jasan stav u svim teškim situacijama za našu zemlju u cjelini i uvijek su se nalazili u prvoj liniji fronta.

To se posebno utvrdilo 1948, uvođenjem samoupravljanja pa eto konačno i upravo sada kada je kontrarevolucija zauzimala sve više maha i počela zauzimati komandne pozici-

je ne samo u Matici hrvatskoj, kulturnim udruženjima na sveučilištu, nego možemo reći i u pojedinim društveno-političkim organizacijama kao i u djelovanju javnih informacija. Ova pisma jasno pokazuju kakav je naš stav na svim pitanjima naše društvene i političke stvarnosti.

Struk Branko

Dragi druže Tito!

Ponosni na junačku prošlost naroda komune Ivanić Grad i Dugog Sela i ponosni na slavne dane naše revolucije, slaveći 30-godišnjicu ustanka i Dan Republike, te prvog juriša našeg partizanskog odreda 23. prosinca 1941. godine na prilazima Zagrebu, šaljem ti naše pozdrave, te nastavljam i dalje borbu pod Tvojim rukovodstvom i pod rukovodstvom Saveza komunista Hrvatske i Jugoslavije za konačno rješenje privrednih problema, deviznog sistema za socijalizam, za bratstvo i jedinstvo, kako Socijalističke Republike Hrvatske tako i Jugoslavije. Noćni juriš na ovaj most na rijeci Lonji koji je onda, a i danas spajao Zagreb i Beograd, kada je Evropa bila pokorena mi smo bili ti koji smo pod Tvojim rukovodstvom i Komunističkom partijom stvarali bratsku zajednicu svih naroda i narodnosti. Mi ne možemo zaboraviti krv i vještala naših očeva i naših majki, naše braće i sestara, naših sinova i kćeri, naših mrtvih drugova i nećemo dozvoliti nikome da ruši temelj ove zemlje, da se ruši socijalizam, bratstvo i jedinstvo. Ovaj naš socijalizam, ovo bratstvo i jedinstvo bilo je jednako 1941. godine u životu, bilo je jednako i u smrti. Naši ljudi, naši radnici, naši seljaci, naši borci, naše žene, omladina i studenti ovoga kraja odlučno su protiv djela studentskog rukovodstva u Zagrebu, koji se u stvari bori protiv linije Saveza komunista Hrvatske i štrajkom pokušava rješavati privredne probleme, dok su im ciljevi drugi. Pitamo se zašto studenti štrajkuju baš sada kada slavimo Dan Republike. Ovaj dan zajedno s nama slave i predstavnici Republike Srbije iz Lozovika čiji su sinovi također ginuli na ovim prostorima za oslobodenje Zagreba, Hrvatske i Jugoslavije.

U Ivanić-Gradu, 28. studenog 1971.

Borci i narod općine Ivanić-Grada i Dugog Sela

Centralni komitet Saveza komunista Hrvatske

Zagreb

Dragi drugovi!

Slaveći danas 30-godišnjicu ustanka naroda Hrvatske, narod i borci općine Ivanić-Grad i Dugog Sela ovdje na rijeci Lonji slavimo i Dan naše Republike Hrvatske i Jugoslavije. Mi smo ponosni na junačku prošlost naroda ovoga kraja, na one slavne dane naše revolucije, kada smo stvarali socijalizam, kada smo stvarali bratstvo i jedinstvo i taj čvrsti temelj zalijevali svojom krvlju koja je bila jednaka u životu i u smrti. Već 23. 12. 1941. god. prvi partizanski odred ovoga kraja evo ovdje u blizini Zagreba na rijeci Lonji zauzeo je željeznički most noćnim jurišem i zarobio neprijateljsku posadu. Ovaj je odred bio sastavljen od Hrvata iz ovog kraja Srba, Mađara i Čeha i to radnika i seljaka i tom prilikom je pala prva partizanska krv. Mi se moramo danas sjetiti na one teške ali slavne dane, jer je ova zemlja stvarana krvlju najboljih sinova i kćeri naroda i narodnosti i ovom prilikom mi smo odlučno protiv onog djela studenata odnosno protiv studentskog rukovodstva Hrvatskog sveučilišta koji su organizirali štrajk pokrivajući se odlukama 10. i 22. sjednice Centralnog komiteta Hrvatske. Pitamo se zašto je baš sada kada slavimo ovaj veliki dan naše Republike organiziran štrajk i kada se nekako baš u isto vrijeme bacaju bombe na naše predstavništvo u Australiji. Mi podržavamo opravdane zahtjeve našeg Centralnog komiteta Izvršnog vijeća i Sabora za rješavanje deviznog sistema, za rješavanje problema nelikvidnosti u privredi, jer smo se mi borili za socijalizam, za slobodu, za jednakost i bratstvo za socijalističku republiku Hrvatsku i Jugoslaviju.

U Ivanić-Gradu, 28. 11. 1971.

Borci i narod općine Ivanić-Grada i Dugog Sela

Osnovan Fond razvoja „Zeleno svjetlo“ za skladišta

Krugu općina koje su osnovale ili se pripremaju osnovati Fond razvoja pridružila se u ponedjeljak 13. prosinca i općina Dugo Selo. Na sjednici, pod predsjedavanjem inž. Marijana Sketa, predsjednika Općinske skupštine odluku o osnivanju Fonda usvojili su dugoselski odbornici.

Ne tako davno »INA« — »Naftaplina« iz Zagreba predložio je općinama Dugo Selo, Ivančić-Grad, Kutina, Novska, Bjelovar, Đurđevac, Koprivnica i Donji Miholjac da zajednički pridu rješavanju pitanja što tište ovu veliku radnu organizaciju i spomenute općine. Naime, »INA« — »Naftaplina« na području tih općina obavlja svoju poslovnu djelatnost — traži i proizvodi naftu i plin. Prirodno da s tim u vezi uvijek ima problema koji se mogu riješiti najbolje zajedničkom akcijom. Zbog toga je i predloženo osnivanje Fonda za razvoj tih općina u koji bi zajednički ulagale općine i »INA« — »Naftaplina«, te druge radne organizacije. Po planu akcija zajednički bi se ulagalo u održavanje i modernizaciju lokalnih prometnica, točnije seoskih puteva — cesta IV reda, zatim bi se inicirala suradnja s poduzećima za ceste kako bi se modernizirale i što bolje održavale prometnice tzv. III reda, pa i one najznačajnije, glavne prometnice. Ujedno bi Fond za razvoj imao zadatak promicati komunalnu djelatnost (vodu, plin, struju), zdravstvo, prosvjetu i kulturu.

Da Fond nije pitanje tek jednog trenutka, kratkog vremen-

skog roka najbolje govori podatak da će se iz njega ulagati u gospodarski razvoj spomenutih općina, kako bi se postepeno razvile druge gospodarske djelatnosti koje će biti osnov gospodarstva tih općina u vrijeme kad prestane proizvodnja nafte i plina, uslijed iscrpljenosti nalazišta. Pri tom se polazi od pretpostavke da je proizvodnja nafte i plina

ograničena na razdoblje od oko 15 do 25 godina. Prirodno, ako u međuvremenu ne ojačaju druge gospodarske grane moglo bi doći do teškoća u tim općinama.

U Fond razvoja »INA« — »Naftaplina« izdvaja već ove godine 2,5 posto od vrijednosti prodane nafte i plina. Očekuje se da će se na taj način Fondu razvoja dugoselske općine osigurati 327.980 d.

I. CRNIC

Ničija zemlja

Na području Skupštine grada Zagreba postoji jedno mjesto koje bismo mogli nazvati ničija zemlja. Radi se o putu na granici općine Dugo Selo i Zagreba, to jest put koji vodi od Ivanja Rijeka prema Resniku. Mjesto Ivanja Rijeka po svom položaju pripada mjesnom groblju Resnik gdje se za naše mještane vrši pokop. Spomenuta cesta nam je baš u tom slučaju potrebna jer je to jedini put kojim možemo doći u Resnik kada imamo smrtni slučaj. Budući da ovaj put koristi samo mještanima za izlazak u svoja polja, a nama samo za prolaz do groblja, nitko se o njemu uopće ne brine, svatko smatra da to nije njegova dužnost i zato sam ga i prozvaao »ničija zemlja«.

Mislim da bi trebalo malo volje i razumijevanja jedne i druge Mjesne zajednice kojoj je od interesa da nešto učini kako bi se ovaj put učinio barem donekle prohodnim.

Ivo Hajsov

Brezin list

Išao sam putem kad spazih u blatu list. Oko njega je bio otisak čizme. Ja ga upitam: »Kako si dospio ovamo?«

On zajaukne i reče: »Duga je to priča. Još dok sam bio mali sjećam se veselih ptičica koje su gradile gnijezda. Svakog jutra su pjevušile i cvrkutale na rukama moje majke. Ja sam rastao iz dana u dan. Moja je majka breza bila uz jednu seosku školu. Sjećam se starog učitelja koji je učio djecu o nama, brezinim listovima. Došlo je ljeto. Djeca su napustila školu. Nema više cike i zamora. Bili smo tužni.

Dode jesen. Vratili se djeca, ali i moja nevolja. Jednog dana zapuše hladan sjeverac i pukne peteljka. Survam se u blato. Ležao sam dugo, dugo... Naide pijan čovjek — i zgazi me.

Eto, moj život se gasi... gasi...

Petanjek Goran, Va

NEKI FRAGMENTI IZ POLITIČKIH BORBI POD VODSTVOM KOMUNISTIČKE PARTIJE U DUGOSELSKOM KRAJU (43)

REVOLUCIONARNA KRETANJA NA NAŠEM PODRUČJU I U DUGOSELSKOM KRAJU

U ČAST 30. OBLJETNICE USTANKA NARODA HRVATSKE ULOGA I ZNAČAJ ORGANIZACIJE KOMUNISTIČKE PARTIJE U OPATINCU

Selo Opatinec nalazi se u blizini Ivančić Grada od kojega je udaljeno svega oko dva kilometra, a danas skoro već i spojeno sa gradom. Ono je s desne strane rijeke Lonje u jednom skupu sela, koja su od davnina nastala na ovim područjima i prostirala se dolje prema Posavini. Prema podacima koji se nalaze u zborniku Moslavine ovo selo je bilo posjed opatica, koje su živjele u Ivančiću prije napada Turaka na Ivančić Grad i prema Sisku u Zagrebu. Poznato je da su Turci provallili u ove krajeve gdje su se vodile stalne borbe sve do Zagreba. Ovo selo Opatinec održalo se i poslije turskih napada i osv-

Pjevačko društvo »Sloga« iz Opatince. U prvom redu Mato Šantek-Crnj i Tomo Savić.

janja. Prema podacima koji se spominju u zborniku ovo je selo oko 1600. godine pripalo biskupu koji je držao čitavu okolinu. Naseljenici sela Opatinec su starosjedoci ili su pak naseljenici iz Posavine, odnosno uz rijeku Lonju. Oko godine 1750. u selu je živjelo oko 56 porodica, od davnina u ovom selu živi nekoliko porodica, a najpoznatiji su Sovići.

Opatinec je spadao ranije u općinu Posavski Bregi, kotar Dugo Selo. Prije revolucije selo je imalo 108 domaćinstava, gdje je živjelo oko 300 stanovnika, uglavnom Hrvata. Bilo je nekoliko radnika koji su bili zaposleni na željeznici i svega dva obrtnika. Seljaci su bili uglavnom siromašni ili srednjeg gospodarskog stanja. Na inicijativu Komunističke partije u selu je osnovano 1933. godine pjevačko društvo »Sloga«, u kojem je pjevalo oko 20 mladih pjevača. Ovo je društvo odigralo vrlo značajnu ulogu u organizaciji i okupljanju mladih ljudi i bilo je rasadnik naprednih ideja koje su se širile od kuće do kuće i od sela do sela u okolici, a i dalje tamo dolje uz rijeku Lonju prema Savi.

Društvo je okupljalo mlade ljude na probe, na razne sastanke i na taj način širilo napredne ideje i kulturu, a što se sve skupa konačno pokazalo i u teškim danima po slobodu naših naroda 1941. godine. Pjevačko društvo je uživalo veliki ugled ne samo u Opatincu nego također i u dalekoj okolici. Postojale su uske veze članova ovog društva sa radnicima koji su radili u Ivančić Gradu. Kada su radnici u Ivančić Gradu 1937., 38. i 39. godine organizirali štrajk, članovi društva sakupljali su novac i živežne namirnice i na taj način pomagali opravdane zahtjeve radnika, koji nisu bili samo ekonomske nego i političke prirode. U svemu ovome kako u organizaciji tako i u širenju naprednih ideja imao je važnu ulogu Duro Srac-Pero, željeznički radnik iz Opatince, nosilac Partizanske

spomenice od 1941. godine koji je kao željezničar radio u Ivančić Gradu. Srac se drugom polovicom 1936. godine povezo sa Josipom Šepakom iz Gornjeg Šarampova, koji je u to vrijeme već bio član Komunističke partije Hrvatske. Šepak je davao razni propagandni materijal, razne napredne knjige, brošure, letke itd. i na taj način utjecao ne samo na članove pjevačkog društva nego također i na svoje prijatelje, susjede i seljane. U to vrijeme Srac još nije bio član Komunističke partije, ali je bio simpatizer. Posebni uspjeh je postignut već u mjesecu ožujku 1937. godine kada su pojedini članovi pjevačkog društva, a i seljani počeli davati pomoć za španjolske borbe, a koju je od Sraca preuzimao Josip Šepak, iskusan član Komunističke partije. Poznato je da je 1936. godine bila organizirana kontrarevolucija u Španiji i da su se u Španiji braneci republiku borili mnogi naši drugovi u internacionalnim brigadama braneci tada ne samo Španjolsku republiku nego Evropu, a i svijet od fašizma koji je na koncu i pobijedio u Španiji, ali nikada španjolski narod. Španija je tada bila poligon odakle je fašizam izvršio juriš na sve zemlje Evrope i na koncu na Sovjetski Savez 22. lipnja 1941. godine, gdje je konačno bio i potučen, a posebno kod nas u ovoj lijepoj zemlji.

U to vrijeme najjača politička stranka u ovome kraju bila je Hrvatska seljačka republikanska stranka na čelu sa Stjepanom Radićem, a poslije njegove smrti njome je rukovodio Vlatko Maček. U ovim krajevima je također bila organizirana i demokratska stranka koja je imala izvjesnih pristaša među bogatim seljacima.

Hrvatska seljačka stranka imala je u to vrijeme većinu u svim odborima kao npr. u Općinskom odboru, zatim u Odboru agrarne reforme, u Odboru šumske zajednice itd.

Poznato je da je Komunistička partija u to vrijeme bila u dubokoj ilegalnosti, ali je djelovala u Hrvatskoj seljačkoj stranci preko svojih članova i simpatizera. Veliki ugled imali su tada članovi Komunističke partije koje je narod predlagao bilo kao kandidate u Općinski odbor, na izborima ili na neke druge funkcije i to radi toga jer su ti ljudi svojim djelovanjem, svojim ponašanjem, svojim načinom života, svojom odušnošću i vjerom u program Partije bili primjer ostalima a i zato jer su uvijek govorili istinu.

Posebna direktiva Komunističke partije bila je u godinama 1938. na 1939. ne samo ulazak u seljačku stranku i razbijanje iznutra nego također onemogućavanje takozvane »Mačekove zaštite« što je bilo i vidljivo 1941. godine kada se raspala jugoslavenska vojska i zašto u Opatincu i okolici nije ništa poduzimala, niti se stavila na raspolaganje ustašama kao što je to bilo učinjeno u nekim drugim mjestima.

(Nastavlja se)

Preštampavanje zabranjeno!

Piše: Branko Sruc

PROMJENE U DOMU ZDRAVLJA DUGO SELO

Dva liječnika od siječnja

Odmah nakon Nove godine, točnije od 4. siječnja, u Domu zdravlja u Dugom Selu svakog radnog dana osim subote radit će od 8 do 19 sati neprekidno dva liječnika opće medicine. Subotom dva liječnika rade od 8 do 15 sati — izjavila je za »Dugoselsku kroniku« ravnatelj Doma zdravlja u Dugom Selu dr Vera Žganjer-Lesica. O tome i drugim pitanjima vezanim uz zdravstvo čitajte u ovom broju lista.

Pitanje: Često se čuju primjedbe sa strane korisnika zdravstvenih usluga da je u ambulanti opće medicine u Dugom Selu velika gužva, da se dugo čeka i gubi dragocijeno vrijeme, gube radni sati i dani, jer ordinaciju vodi samo jedan liječnik. Nekada su u Dugom Selu radila dva liječnika opće medicine, a u komuni je bilo manje stanovnika i ljudi su slabije koristili zdravstvene usluge. Možete li nešto na tu temu kazati?

Odgovor: Zaista bih bila zatečena da ste mi to pitanje postavili prije nekoliko mjeseci iako za to ne snosi krivnju nitko od nas u Domu zdravlja. Organizacija službe opće medicine u Dugom Selu morala je do sada biti takva jer nam to u neku ruku diktira sistem financiranja zdravstvene službe, a i liječnički timovi u komuni nisu bili ravnomjerno raspoređeni prema broju stanovnika pojedinih područja. Na pr., Dugo Selo ima jednog liječnika na nekoliko tisuća ljudi dok je Oborovo zbog udaljenosti i loših komunikacionih veza imalo na hiljadu ljudi jedan liječnički tim. Danas vam zaista sa veseljem mogu reći da će u Dugom Selu od 4. siječnja 1972. god. raditi dva liječnika opće medicine i da će radno vrijeme biti svakog radnog dana osim subote od 8 — do 19 sati neprekidno.

Subotom će također raditi dva liječnika opće medicine i to od 8 do 15 sati. Budu li građani to znali iskoristiti, neće biti gužve ni čekanja, a rad će biti svakako kvalitetniji. Neće biti nervoze ni s naše a ni sa strane pacijenata. To iskreno svi želimo.

Pitanje: Spomenuli ste sistem financiranja?

Odgovor: Naša se služba financiranja iz Fonda radničkog osiguranja i fonda osiguranja poljoprivrednika. Međutim, mi nismo plaćeni po usluzi kako se to obično misli. Postoje normativi i standardi na temelju kojih se ugovara zdravstvena zaštita za tekuću godinu. Jedan liječnički tim, to jest liječnik i medicinska sestra, imaju određeno koliko usluga mogu izvršiti za svoje radno vrijeme i sve što je preko toga izvršeno nije plaćeno. To se odnosi na radničko osiguranje. U poljoprivrednom osiguranju plaćena nam je svaka izvršena usluga, ali u buduću i tu će biti izmjena.

Pitanje: Nakon svega što smo do sada čuli zaključujem da svakog dana u našim ordinacijama ima nekoliko desetaka pacijenata koje liječnik ne treba pregledati, ako je tog dana ispunio svoj fond minuta koji se priznaje, odnosno plaća?

Odgovor: Upravo tako, ali se to ipak ne događa. Liječnik primi sve pacijente, prema svima se odnosi jednako, i nitko ne izide iz ordinacije sa spoznajom da je bio »prekobraj« i da usluga njemu pružena neće biti nikada naplaćena.

Pitanje: Kome po vašem mišljenju to treba zahvaliti?

Odgovor: Zaista visokoj svijesti i humanosti naših zdravstvenih radnika, a što se ne rijetko nema u vidu sa strane pacijenata.

Kao primjer navest ću samo ovaj podatak. Za prvih 9 mjeseci ove godine naša je zdravstvena služba za naše osiguranike u komuni, a kojih ima 8684, izvršila usluga za 16 milijuna starih dinara više no što će joj biti plaćeno. To je poklon zdravstvene službe našim radnim ljudima i to oni treba da znaju.

PARTICIPACIJA SMANJILA TROŠKOVE

Pitanje: Da li participacija u proširenom osiguranju poljoprivrednika ima kakvog utjecaja na smanjenje troškova u fondovima osiguranja.

Odgovor: Ima, i te koliko. Participacija je stupila na snagu 1. svibnja 1970. godine i od tada je smanjen broj ambulantnih pregleda a još više poziva za kućne posjete i prijave za sanitetskim kolima u Zagreb. Možemo reći da je frekvencija pala skoro za 50%. To što sam rekla, odnosi se na usluge koje naš Dom zdravlja pruža poljoprivrednim osiguranicima.

Pitanje: Kako stojite sa stručnim kadrovima?

Odgovor: Vrlo dobro, imamo popunjene timove kako je to propisano.

Pitanje: Imate li namjeru proširiti službu?

Odgovor: Ne, jer za to nema potrebe. Želimo biti ono što jesmo, ali organiziraniji i da pružimo još kvalitetnije ambulantno-dispanzerske usluge jer je to konačno i zadatak jednog doma zdravlja. Po mom uvjerenju, bilo bi sigurno više sredstava za zdravstvo, da se nije išlo u širinu i da se ljudi ne bave svime i svačime, a često puta najmanje sa onim što im je osnovni zadatak.

NEMA NOVACA — NEMA DISPANZERA

Pitanje: Čuli smo da planirante dograditi dispanzer za žene jer je u Domu zdravlja premalo prostora.

Odgovor: To nam je želja i nadam se da će nam se jednom i ispuniti, ako bude razumijevanja sa strane radnih organizacija, Skupštine općine i samih korisnika s jedne strane, a volje i energije s naše strane. Svakako da to neće biti skoro ni lako. Ako se svi skupa do maksimuma založimo, to će nam sigurno i uspjeti.

Pitanje: Nailazite li na razumijevanje u Općinskoj skupštini i radnim organizacijama komune?

Odgovor: Suradnja s ljudima u Općinskoj skupštini može služiti za primjer. Radne organizacije u zajednici s Općinskom skupštinom uredile su nam Dom zdravlja i uvele plin. Ne treba isticati kako se sada u renoviranom Domu zdravlja osjeća pacijent. Poljoprivrednici su nam iz svog fonda kupili skupi aparat za laboratorij, INA nam je pomogla u preostalim uređenju laboratorija. Dakle, suradnja je zaista na visini.

Pitanje: Što poručujete osoblu Doma zdravlja Dugo Selo?

Odgovor: Želim im puno uspjeha u radu i da se prema korisnicima zdravstvenih usluga odnose što je moguće bolje.

Hvala, drugarice ravnatelj!

Povoljne klimatske prilike za razvoj glodara (dugotrajna suša, toplo vrijeme) omogućili su da se razvije na našim poljima i livadama velik broj poljskih glodara, koji ukoliko se neće suzbijati, mogu nanijeti velike štete usjevima.

Od svih glodara najviše se pojavljuju poljska voluharica poljski miš i vodeni ili zemni štakor. Svi su oni opasni, naročito u žitostajevima gdje mogu počinuti na poljima ogromne štete u sušnim godinama. Voluharica se zadržava na otvorenim poljima, a naročito na neobrađenim površinama, kao što su pašnjaci, trav-

njaci, međe, nasipi, a zatim na lucerištima i žitnim poljima. Najviše se razmnaža na lucerištima i djetelištima jer su im te biljke glavne hraniteljice. U ovo doba godine naročito je opasna jer izgrizuje korijenje biljaka i sjeme pšenice. Tijelo voluharice je dugo oko 12 cm, a rep 3—4 cm, rep je kraći od tijela, ima oči malene a isto tako i uši, koje su pokrivene dlakama, na leđima je pokriven tamnosivom dlakom, a na trbuhu svijetlijom, pepeljastom.

Dok poljski miš ima tijelo dugo oko 12 cm a rep 8 — 9 cm, dulje uši i jače izbočene oči, leđa su mu smeđa a sredi-

nom hrpta prolazi jedna crna crta, na trbuhu je bijel.

Poljski miš se također hrani sjemenjem žitarica, osim sjemena hrani se zelenim biljkama, korijenjem, krumpirom, mrkvom, repom i sl. On ne sprema mnogo hrane u svojim rupama, već čitave godine pa i zimi ispod snijega traži sjemenje i nagriža korijenje.

Vodeni štakor ili zemni dug je 16 cm, rep mu je kraći oko 8 cm, zadržava se pored vode, gdje pod zemljom kopa stanove. Ali je vrlo čest po vrtovima i voćnjacima, gdje iskopa u zemlju iz podzemnih stanova izbacuje na površinu i gradi male humke, slične krtičnjacima. Hrani se mladim stabljikama i korijenjem biljaka.

Suzbijanje miševa vrši se prirodnim putem i kemijskim sredstvima.

Sve vrste miševa su jako osjetljive na promjenu u vremenskim prilikama, sušne godine su povoljne za širenje i masovnu pojavu, međutim ta masovnost može u najkraće vrijeme prestati, ako nastupe dani sa mnogo kiše uz eventualnu poplavu, ako nastupi suha zima, zaraza se ne smanjuje jer se miševi, naročito ako zemlju pokrije debeli snijeg, ispod njega kreću i počinju štete naročito na mladjoj pšenici. Miševi mnogo stradavaju za vrijeme masovne pojave i od raznih zaraznih bolesti (mišji tifus, tularemija, septikemija i sl.) Od prirodnih neprijatelja miševa poznati su lisica, lasica, tvor, mačka, rovka i ptice grabljivice naročito sova, jastreb, škanjac mišar i crna vrana.

Mi se ne možemo osloniti samo na prirodne neprijatelje miševa i čekati na taj način njihovo uništenje, već moramo prići uništavanju ovih štetnika sa najefikasnijim kemijskim sredstvima. Za trovanje miševa najviše se upotrebljava cinkov fosfid, od kojega se prave mamci ovako: 1 kg pšenice, 20 — 30 kapi jestivog ulja i 2 — 3 dkg cinkofosfida, zrnastice se malo navlaže sa uljem dobro izmiješa i doda cinkofosfid, tako spremljeni mamci se malo osuše i onda bacaju u mišje rupe, 8 — 10 zrnag u jednu rupu i dobro zagazi. Suzbijanje miševa na poljima mora biti dobro organizirano, jedan dan prije akcije suzbijanja treba zatvoriti sve mišje rupe na polju a drugi dan u novo otvorene rupe ubaciti nekoliko zatrovanih zrna pšenice. Treba dobro paziti da se zatrovana zrna pšenice ne sipaju po polju izvan rupa, da ne bi došlo do trovanja domaćih životinja ili divljači. Kod spremanja mamaca i ubacivanja u mišje rupe treba voditi računa da je cinkofosfid vrlo jak otrov pa je poslije rada potrebno dobro ruke oprati.

Postoje gotovi mamci na bazi cinkofosfida kao što su Cinkofosfid zrnca, Fostingranulat i dr. Osim na bazi cinkofosfida postoje zatrovani mamci na bazi tzv. koagulantnih sredstava, kao što je Grains Quick koji se stavlja u rupe na polju a mogu se upotrebiti i u skladištu.

Uspješno suzbijanje miševa vrši se u jesen i zimi kad miševi u polju nemaju dovoljno zelene hrane i sjemenja, u protivnom ljeti miševi ne traže ni ti ne jedu zatrovane mamke.

Suzbijanje miševa s pravljanim ili gotovim mamcima traži najveći oprez pri radu i čuvanju istih, jer su kemijska sredstva u tim mamcima vrlo jaki otrovi za ljude i životinje.

M. D. S.

Štetni glodari

POZIV

ZA PODNOŠENJE PRIJAVA ZA RAZREZ DOPRINOSA I POREZA ZA 1971. I 1972. GODINU

Na temelju člana 134. Osnovnog zakona o doprinosima i porezima građana (Službeni list SFRJ broj 13/70) pozivaju se građani s područja općine Dugo Selo da u roku od 16. do 31. prosinca 1971.

podnesu prijave za razrez doprinosa, odnosno poreza za 1972. godinu i to:

1. Obveznici doprinosa iz osobnog dohotka koji doprinos plaćaju u godišnjem paušalnom iznosu.
2. Obveznici doprinosa iz osobnog dohotka kojima se doprinos utvrđuje prema godišnjoj paušalnoj osnovici.
3. Obveznici poreza na teretna cestovna motorna i priključna vozila i kombi vozila to jest vlasnici teretnih cestovnih motornih vozila i prikolica i kombi vozila koji posjeduju za ta vozila saobraćajnu dozvolu.
4. Svi obveznici poreza na oruđa za proizvodnju u poljoprivredi to jest vlasnici traktora preko 50 KS, vršalica, kombajna i pilana.
5. Obveznici poreza na prihod od zgrada koji iznajmljuju stambene i poslovne prostorije.
6. Obveznici poreza na hibridnu lozu koji imaju promjenu u odnosu na 1971. godinu.
7. Obveznici naknade za javne puteve to jest imaoци zaprežnih vozila koji imaju promjenu u odnosu na 1971. godinu.

Obveznici poreza na prihod od zgrada koji ne iznajmljuju prostorije već ih sami koriste nisu dužni podnijeti poreznu prijavu, isto tako nisu dužni podnijeti prijavu obveznici poreza na hibridnu lozu u obveznici naknade za javne puteve (imaoci zaprežnih vozila) koji u pogledu razreza poreza, odnosno naknade nemaju nikakve promjene u odnosu na 1971. godinu.

II

Na temelju člana 134. Osnovnog zakona o doprinosima i porezima građana (Službeni list SFRJ broj 13/70) pozivaju se građani sa područja općine Dugo Selo da u roku od 16. do 31. siječnja 1972.

podnesu prijave za razrez doprinosa, odnosno poreza za 1971. godinu i to:

1. Obveznici doprinosa iz osobnog dohotka od samostalnog vršenja zanatskih i drugih privrednih djelatnosti koji doprinos plaćaju prema stvarnom dohotku (nepaušalisti).
2. Obveznici doprinosa iz osobnog dohotka od samostalnog vršenja intelektualnih usluga, koji doprinos plaćaju prema stvarnom dohotku (nepaušalisti).
3. Obveznici poreza na prihod od imovine i imovinskih prava.

Obveznici kojima se doprinos, odnosno porez razrezuje istekom godine iskazat će u prijavi bruto prihod ostvaren u 1971. godini, troškove koji su bili potrebni za ostvarenje bruto prihoda i čist prihod. Ove podatke treba pokazati odvojeno za svaki izvor prihoda.

Obveznici koji su dužni voditi poslovne knjige moraju uz prijavu priložiti:

- a) početni i završni inventar 1971.
- b) iskaz prihoda i rashoda za 1971. godinu s obrazloženjem pojedinih stavki,
- c) iskaz nabavljenih i utrošenih sirovina i polufabrikata te pomoćnog i pogonskog materijala,
- d) iskaz proizvedenih i u promet stavljenih proizvoda.

Prijave se podnose na propisanom obrascu i predaju se financijskom organu općine Dugo Selo putem pošte (preporučeno) ili neposredno.

Obveznici koji u određenom roku ne podnesu prijave, platit će na temelju člana 135. Osnovnog zakona o doprinosima i porezima građana na ime povećanog doprinosa odnosno poreza 5%, a oni obveznici koji na individualni poziv financijskog organa ne podnesu prijavu, platit će 10% od razrezanog doprinosa odnosno poreza.

Obrasci prijave mogu se nabaviti kod Općinskog financijskog organa.

Upozoravaju se oni građani koji su obveznici doprinosa iz ukupnog prihoda građana za 1971. godinu, da zakonski rok za podnošenje prijave ističe 31. siječnja 1972. godine.

U Dugom Selu, 8. prosinca 1971.

Broj: 03-2237/1-1971.

OPĆINA DUGO SELO
SEKRETARIJAT ZA POSLOVE UPRAVE

Primanje učenika prvih razreda u pionirsku organizaciju

Kao i svake godine tako i ove, 26. XII održana je velika svečanost u povodu rođendana naše Republike. Na taj dan primljeno je 105 učenika prvih razreda u pionirsku organizaciju. U toku svečanosti učenici su položili svečanu zakletvu, kojom obećavaju da će biti dobri pioniri, da će voljeti svoju domovinu...

No, da li će svatko od njih ispuniti tu zakletvu to će vrijeme pokazati. Malo, novi pioniri dobili su i lijepi poklon Jugobanke — štedne knjižice s ulogom od 5.— dinara.

Zganjer Verica, VIc

Od igračaka do knjiga

Sjedim pred hrpom knjiga i učim. Ne znam što prije da počnem. U glavi mi se vrte mnogobrojne brojke i slova koja žele da nešto naučim, da postanem netko u društvu.

Gledam tu gomilu papira i knjiga i ne mogu shvatiti da ona i ta masna crna slova mogu stvoriti čovjeka velikog uma. Sjećam se i onih dana kada je igra bila za mene sve. Medo, lutke, lončići i druge igračke bile su moji stalni, vjerni prijatelji.

Bila sam malena i nisam vodila borbu sa školom i ostalim brigama, već sam tonula u igru sa svojim igračakama. To su bili dani djetinjstva. Kada nije bilo zadaća i kojekakvih problemčića. Oh, kako je bilo lijepo igrati se s lutkama i ostalim igračakama. Bilo je to divno, nezaboravno djetinjstvo koje se nikada više neće vratiti. — Sada, uz ove knjige i život postajemo ljudi. Sami od sebe stvaramo čovjeka koji će jednog dana postati slavan i cijenjen ili opet skroman, povučen ili nezapažen.

Nema više igračaka. One su spremljene i ostaju uspomena na tužne i vesele događaje koje svatko pamti i nosi u svom srcu, kao i ja.

Zivot je ponekad težak i zato ostavimo igru i krenimo u borbu s poteškoćama i nepravdom, jer mi smo mladi i želimo topli dom, ljubav i sreću u radu i sreće u mnogo čemu.

Zato učim da postignem ono za čim svaki čovjek teži i nosi u sebi kao svoj ideal. Polako nestaje neozbiljnost i ludorije, a pojavljuje se ozbiljnost i težak rad kojim mi stvaramo ovu zemlju, kulturu, privredu i sve ostalo što je potrebno za razvitak naše zemlje.

Nije mi teško učiti, marljivo radim jer znam da bez knjige nema pravoga, sretnog i lijepog života koji je prepun mladenačke ljubavi i sreće.

Da, sada sam veća i pametnija i mogu dosta toga shvatiti, ali ipak postoji ono što ne mogu shvatiti u ovom ludom i lijepom svijetu.

Oh, duboko sam se zamislila i rekla štošta što mi je uvijek spavalo u mom srcu, a sada kao granata izletjela na vidjelo. Samo jedno mogu reći da djetinjstvo puno igračaka i sreće je prošlo, a dolazi mnogo briga, mnogo sreće u radu i ljubavi.

Samo je uvijek važna knjiga i rad. Da, samo knjiga i rad.

Duplić Maja, VIIIb

Održavši govor malim pionirima direktor Osnovne škole Dugo Selo, primio je buket crvenih karanfila u znak zahvalnosti

Predsjednik pionirske organizacije Nenad Plasić, kao voditelj svečanosti

Polaganje svečane zakletve

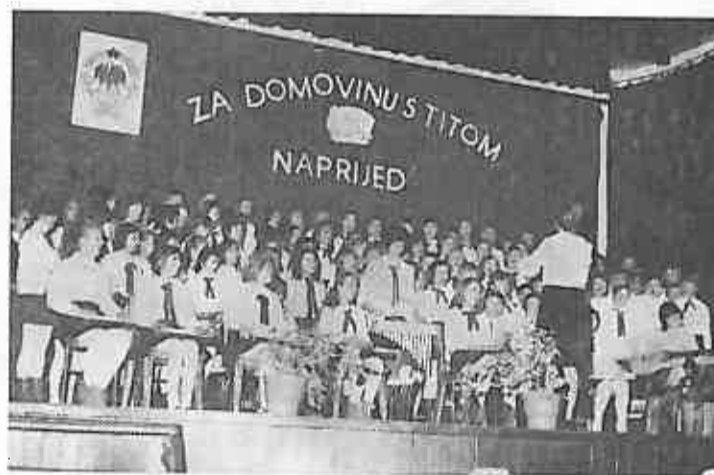
Novi pionir Dinko Kulaš i njegov prvi nastup

Učenici trećih razreda izvode kolo »Pioniri maleni«

Nastup muzičke grupe Osnovne škole »Stjepan Bobinec-Sumskić«

Nastup zbora Osnovne škole »Stjepan Bobinec-Sumskić« D. Selo

Učenici četvrtih razreda odavirali su pjesmu »Zeleni se gaj« i »U gori raste zelen bora«

Grupna recitacija učenika trećih razreda

Značkice priznanja dobrovoljnim davaocima

Dana 19. XI. 1971. godine uručene su značkice priznanja dobrovoljnim davaocima krvi. Snimci prikazuju dobrovoljne davaoce prilikom uručivanja značica:

1. Od lijeva na desno: HABECIĆ MARICA iz Ostrine primila je srebrnu značicu priznanja, KUČAR RUŽICA iz Ostrine, SREČIĆ MARICA iz Ostrine i BALOG ANA iz Lukarišća primile su zlatne značice priznanja.

2. Predsjednik Općinskog odbora Crvenog križa uručuje zlatnu značicu priznanja za 10 davanja krvi PAVLOVIĆ FRANCIKI iz Dugog Sela.

4. HALEUS LJUBICA iz Dugog Sela prima srebrnu značicu priznanja za 5 davanja krvi.

3. MARKOVIĆ MARICA iz Dugog Sela prima zlatnu značicu priznanja za 10 davanja krvi.

5. MASIĆ MILAN iz Dugog Sela, iako je još vrlo mlad, redovni je dobrovoljni davalac krvi, prima srebrnu značicu priznanja za 5 davanja krvi.

SAVEZNI SEKRETARIJAT ZA NARODNU ODBRANU — PERSONALNA UPRAVA

RASPISUJE

KONKURS

ZA PRIJEM LICA IZ GRADANSTVA ZA UCENIKE I PITOMCE VOJNIH SKOLA I INTERNATA U 1972. GODINI, I TO:

- Za učenike vojnih gimnazija i internata:
 - Vazduhoplovne gimnazije »Maršal Tito« — Mostar;
 - Vojne gimnazije »Bratstvo i jedinstvo« — Beograd;
 - Vojnog internata u Zagrebu (samo sa teritorije SR Hrvatske);
 - Vojnog internata u Ljubljani (samo sa teritorije SR Slovenije).
- Za pitomce srednjih vojnih škola:
 - Srednje vojne škole kopnene vojske — Sarajevo (smer: pešadije, artilerije, oklopnih jedinica, inženjerije i protivvazdušne odbrane);
 - Srednje tehničke vojne škole kopnene vojske — Zagreb (smer: veze, ABH-odbrane saobraćajni i tehnički);
 - Vazduhoplovne tehničke škole — Rajlovac kod Sarajeva (odsek: mašin-skotehnički, elektrotehnički, elektronskotehnički i telekomunikacija);
 - Mornaričke srednje tehničke škole — Pula.

USLOVI KONKURSA

Konkurisati mogu lica muškog pola, državljani SFRJ, koja ispunjavaju ove uslove:

a) Opšti uslovi:

- da su redovni učenici VIII razreda osmogodišnje škole;
- da su završila VII razred najmanje sa dobrim uspjehom i da iz matematike, fizike i hemije nemaju manju ocenu od dobar;
- da su primernog vladanja;
- da su rođena 1956. godine ili kasnije;
- da su zdrava i sposobna, što utvrđuje nadležna vojnolekarska komisija;
- da nisu sudski kažnjavana;
- da se protiv njih ne vodi krivični postupak;
- da imaju preporuku opštinskog organa uprave za narodnu odbranu;
- da imaju saglasnost roditelja — staratelja.

b) Posebni uslovi:

- za srednje vojne škole mogu konkurisati i svršeni učenici osnovne škole, rođeni 1955. godine, s tim da su VIII razred završili najmanje s dobrim uspjehom i da iz matematike, fizike i hemije imaju najmanje ocjenu dobar.
- za Vojni internat u Ljubljani, sa teritorije SR Slovenije mogu konkurisati i učenici I, II, i III razreda gimnazije, s tim da su prethodni razred završili najmanje s dobrim uspjehom, da iz matematike, fizike i hemije nemaju manju ocenu od dobar i da nisu stariji: učenici I razreda od 16 godina, a ostalih razreda za onoliko godina koliko su razreda završili.

NACIN KONKURISANJA

Lica koja žele da konkuriraju podnose molbu, taksiranu sa 1 dinar, opštinskom organu uprave za narodnu odbranu. Molba se piše na obrascu koji se dobija kod navedenog organa.

U molbi se navodi gimnazija, internat odnosno srednja vojna škola za koju konkuriraju.

Uz molbu se prilažu:

- overen prepis izvoda iz matične knjige rođenih;
- overena potvrda ili prepis svedočanstva sa ocenama po nastavnim predmetima za dva prethodna razreda osmogodišnje škole.

Učenici I, II i III razreda sa područja SR Slovenije, koji konkuriraju za Vojni internat u Ljubljani, uz molbu, pored izvoda iz matične knjige rođenih, prilažu overen prepis svedočanstva za dva prethodna razreda i potvrdu da su redovni učenici razreda koji pohađaju.

SKOLOVANJE, PRAVA I OBAVEZE UCENIKA I PITOMACA

Školovanje počinje 1. septembra 1972. godine i traje 4 godine.

Za vreme školovanja učenici i pitomci stanuju u internatu i na teret finansijskog plana Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu imaju pravo na: stan, hranu, odeću, obuću, školski pribor, udžbenike, zdravstvenu zaštitu, novčanu naknadu za troškove prevoza za odlazak kući i povratak prilikom polugodišnjeg i godišnjeg školskog raspusta, kao i na mesečna novčana primanja.

Učenici primljeni u Vojni internat u Zagrebu pohađaju nastavu u gimnazijama u Zagrebu, a učenici primljeni u Vojni internat u Ljubljani u gimnazijama u Ljubljani. Upis učenika u gimnazije u Zagrebu odnosno u Ljubljani vrši određeni organ Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu.

Učenici Vazduhoplovne gimnazije »Maršal Tito« za vreme školovanja u gimnaziji, pored savlađivanja redovnog programa, obavezni su da prema programu jedrenja — letenja lete jedrilicama i motornim avionima sa duplim komandama, a po završenoj gimnaziji nastavljaju školovanje u Vazduhoplovnoj vojnoj akademiji.

Učenici Vojne gimnazije »Bratstvo i jedinstvo« i Vojnog internata u Zagrebu i Ljubljani po završetku gimnazije nastavljaju školovanje u Vojnoj akademiji kopnene vojske, a zavisno od potreba popune i u drugim vojnim akademijama.

Nakon završetka školovanja u akademiji, učenici se proizvode u čin aktivnog potporučnika odgovarajućeg roda — službe i obavezni su da u aktivnoj službi Jugoslavenske narodne armije ostanu najmanje osam godina.

Pitomci srednjih vojnih škola se po završenom školovanju proizvode u čin aktivnog vodnika odgovarajućeg roda — službe i obavezni su da u aktivnoj vojnoj službi ostanu najmanje 8 godina.

Međusobne obaveze učenika — pitomaca i Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu regulišu se pismenim ugovorom.

Konkurs je otvoren do 15. januara 1972. godine.

Komisija za izbor učenika i pitomaca kandidata će o rešenju molbi obavestiti najkasnije do kraja maja 1972. god.

Ostala obaveštenja u vezi sa konkursom mogu se dobiti kod opštinskog organa uprave za narodnu odbranu i komande vojnog okruga.

KULTURA

Kome sam dala bijele ruže

Tuga!
Nestali sjaj očiju! Tama!
Praznina!

Duboka brazda smrti i ovaj puta odnjela je tek otkriveni svijet mladosti, tek rascvjetani pupoljak.

Ugasila je plamen, razbukta-
la buktinju života i ostavila
pustoš, tamni veo noći.

Smrt! Uvlači se u svaku po-
ru stvarnosti, čeka žrtve, opi-
ja se samrtnim prčem, posljed-
njom iskrom života i odlazi.
Alo, doći će! Njene duge krž-
ljave ruke, njene kandže zariju
nam se u meso, tek toliko da
se podsjetimo da je uvijek pri-
sutna, budna. U svoja će nje-
dra prigriliti još jedan prazan
lik, još jednu stvar što je ne-
kad bila čovjek.

Mama! Nejake ručice pruža-
ju se dozivajući nestali svijet
stvarnosti, dozivajući neoskr-
navljenu viziju majke.

Gledala sam posljednji is-
praćaj žene mutnim, praznim
pogledom. Zar tako mora biti?
Zar i ona nije imala pravo da
se opija plodovima prirode, da
živi? Zašto, zašto?

Pitanja naviru, a ja i danas
ne znam odgovor. Sarenilo bo-
ja i cvijeća, isprekidani jecaj
rodbine, tiho i bolno čavrlja-
nje djece i danas mi je u sje-
ćanju.

Njen lik sakrivalo je teško
breme života, sakrivala ga je
smrt. Oči su joj izgubile sav
sjaj. Postale su hladne, jedino
je smjehak umirućeg tijela na-
šao utjehu, bar neki melem za
pretrpljenu bol. U toj tužnoj
povorci smrti, u očima pogle-
da uperena nekud u daljinu
očitovao se bol, bol za izgu-
bljenim bićem, bol za nježno-
šću majke i žene.

Kolona se kretala naprijed,
svaki korak izazivao je novu
navalu suza, tuge i novu nava-
lu bijesa zbog besavjesne smr-
ti. Svaki korak naprijed vodilo
je bliže posljednjoj stanici ži-
vota.

Grob! Čekao je da proguta
još jednu žrtvu, da zauvijek
zatvori svijet života majke.
Tuga je potpuno ovladala za-

robljenicima smrti, kretali su
naprijed za željom da taj put
vječno traje, da nikad ne do-
đe posljednji trenutak.

Ali, ma koliko dugo trajao
put do vječnosti, ostat će bol-
na uspomena na završeni život
plahog bića, ostat će samo gor-
ko sjećanje na povorku smrti.
Oči gube sjaj. Nje nema! Zar
dalje vrijedi živjeti! Ti moraš
živjeti, moraš pružiti ljubav
djeci, pružiti im sve ono što
nije mogla nesretna majka. Ne
smiješ klonuti, posustati, tebe
čekaje nejake dječje ručice,
čeka te život! I zato kreni na-
prijed ne misleći o sutra, jer
to donosi bol, donosi neizreci-
vu patnju, uspomena na pro-
hujali život.

Kome sam dala bijele ruže?
Njoj, ženi, čovjeku!

Zdenka Petek, VIIIb

Lice koje često susrećem

Moj djed je, skoro, star kao
stoljetni hrast. Ponekad na
mene viče. Pomažem mu u ra-
du da ga što prije svrši. Voli
prelistavati moje knjige. Ima
sijedu kosu kao srebrne nit. Hoda
ulicom trome i polako
te svraća kod susjede. Ona mu
daje koju čašu vina. Uveče
sjedne kraj peći priča mi priče
kao neki čarobnjak. U mlado-
sti je dosta prepatio i upoznao
mnoge krajeve i ljude. Kad se
odmara, razmišlja o prohujal-
im godinama i ja osjećam ka-
ko mu misli lete kao jato la-
stava tko zna kuda...

Oči su mu već tmurne od
starosti i od boli za mladim
danima. Ponekad mu se napu-
ne suzama za rodnim krajem
i za mojom majkom koju je
snašla bolest. Teško mu je jer
ima puno posla, a noge ga bo-
le.

Tako živi moj djed pokraj
kojega su prohujale već tolike
godine.

Šiković Franjo

Posljednji oproštaj sa našim starim Gromom

U 84-oj godini života napustio nas je stari revolucionar
Josip Lepad-Grom, koji je čitav svoj život posvetio borbi
za prava radnog čovjeka.

Rođen je prije 84 godine u Gračecu u siromašnoj selja-
čkoj porodici, pa se već u najranijoj mladosti suočio sa
svim teškoćama i borbom za golu životnu egzistenciju. Kao
i hiljade drugih, borba za život dovodi ga u Ameriku,
odakle kao dobrovoljac dolazi 1916. godine na Solunski front
i bori se protiv Slavena. No, ubrzo shvaća da ni nova
država nije radnom čovjeku donijela ništa osim terora
i pljačke. Zbog toga nije čudo što ga već u prvoj pobuni
seljaka protiv žigosanja stoke vidimo u prvim redovima,
izlažući se progonima žandara i drugim neprijatnostima.

Osnivanje HRSS, smatrao je da je to pokret koji se bo-
ri za prava radnika i siromašnog seljaka, ali se i tu morao
razočarati jer je stranka poslije pogibije braće Radića iz-
dala interese onih u čije je ime nastupala. Uviđajući da
jedino KPJ vodi dosljednu borbu za prava radničke klase i
siromašnog seljaštva, postaje pobornik njenih ideala i kao
dobrovoljac javlja se za odlazak u Španiju. Ova mu se
namjera nije ispunila jer zbog prilika u zemlji nije bilo
mogućnosti da se prebaci u Španiju.

Od prvih dana okupacije naše zemlje ogorčen je ne-
prijetelj okupatora i domaćih izdajnika i od samog po-
četka aktivno se uključuje u narodnooslobodilački pokret.
Radio je na organiziranju mjesnih i općinskih NOO-a,
ubjeđivao i primjerom pokazivao kako se voli svoja zemlja
i svoj narod. Nalazio se na raznim dužnostima od općinskog
do okružnog NOO-a.

Poslije oslobođenja radio je aktivno na raznim dužno-
stima sve do 1960. godine, kada odlazi u zasluženu mirovi-
nu.

Njegov život bio je ispunjen surovošću i borbom, ali i
pobjedama ideala u koje je ugrađivao svoje snage i sposo-
bnosti.

Za sve to, neka mu je vječna slava.

TURNIROM U ČAST 29. STUDENA 1971. I TRIDESETGODIŠNJICE USTANKA NARODA SFRJ

Završena takmičenja RSI za 1791.

Na početku treba reći da je ova godina za radničko-sportske igre bila vrlo plodna. Pored općinskih radničkih sportskih igara naša reprezentacija učestvovala je u susretu pet komuna i u susretu tri komune, a sada na kraju na prvim radničko-sportskim igrama samoupravljača.

Svakako da smo na tim takmičenjima postigli u nekim disciplinama dobre uspjehe, a u nekim nešto slabije. Ovdje treba istaknuti usvajanje tri mjesta u odbojki na prvim igrama samoupravljača u Zagrebu.

U čast 29. studena 1971. godine održan je turnir u kuglanju, na kojem je učestvovalo šest ekipa. Turnir je trajao jedan dan i postignuti su sljedeći plasmani:

Prvo mjesto — Komunalno poduzeće »Progres«,

Drugo mjesto — »DIP« Dugo Selo,

Treće mjesto — »NAFTA-PLIN« Dugo Selo,

Četvrto mjesto — Općinska uprava Dugo Selo,

Peto mjesto — »Budućnost« trgovačko pod. Dugo Selo

Šesto mjesto — Vodna zajednica »Gornja Lonja« Dugo Selo.

Odzivom igrača u svim takmičenjima možemo biti zadovoljni, i njima čestitati, iako to nije sve što bi se moglo očekivati. Još postoji jedan dio sindikalnih podružnica koje bi se morale uključiti u radničko-sportske igre.

Komisija pri Sindikalnom

vijeću za sport i rekreaciju održala je sastanak na kojem je odlučeno da se odmah u prvoj polovici siječnja bude sa novim takmičenjima i to: u kuglanju, šahu i stolnom tenisu.

Zelimo da u idućoj 1972. godini uspješno učestvuju sve radne organizacije u radničko-sportskim igrama. Komisija za sport, radne uvjete i rekreaciju želi svima SRETNU 1972. GODINU.

Predsjednik komisije za radne uvjete, sport i rekreaciju:

Drago Jakić

Vrijedan pohvale

Preko ovog našeg lista »Dugoselske kronike« slobodan sam se zahvaliti veterinaru Zlatku Deboviću iz Svibovskog Otoka. Ovo činim ne samo zbog sebe već i zbog dru-

gih mještana kojima je pomogao u raznim legobama kod bolesti naših domaćih životinja i spriječio koliko god je to bilo u njegovoj mogućnosti sve što bi moglo danas našeg poljoprivrednika dovesti u kritično stanje. Nikada mu nije teško, ali nikada niti ne kaže da li će izliječiti ono što liječi, njegove su riječi »vidjet ćemo«, ali to »vidjet ćemo« obično uspješno završi.

Zato smatram da nije na odmet da se ovim putem zahvalim lično u svoje ime i u ime svih onih kojima je bio do sada potreban.

Ivo Hajsov

U gori raste zelen bor

U siječnju prošle godine u pet predstava gledalo je u kinu »Preporod« 1530 ljudi film iz naše oslobodilačke borbe »Bitka na Neretvi«. Uvjeren sam da nitko od gledalaca nije požalio što je taj film vidio.

Za novogodišnje praznike uspelo je opet pribaviti sličan domaći film iz naše oslobodilačke borbe u režiji jednog od naših najvrjednijih režisera Antona Vrdoljaka. »U GORI RASTE ZELEN BOR«.

Taj film dobio je u Puli 1971. »VELIKU SREBRNU ARENU« i nagradu publike »JELEN«.

Propustiti priliku da se taj film ne pogleda bio bi, kako se ono kaže, grijeh prema samom sebi.

Radi toga evo rasporeda predstava:

31. prosinca u 19 sati

1. siječnja u 10 sati (za učenike osnovnih škola), u 16 sati

2. siječnja u 10 sati (za učenike osnovnih škola) u 19 sati

Cijene ulaznica za ovaj film su D 4.— i D 5.—, a za đake na matinejama D 3.—

Za sve predstave ulaznice se mogu nabaviti u pretprodaji već od 22. prosinca na blagajni kina »Preporod«

Belizar Božiković

PRODAJA

GRADILISTE cca 500 čhv. prodaje se na vrlo lijepom položaju, upitati kod Ivana Žganjer, Lukarišće bb, svakog dana.

Kolektivo Vodne zajednice »Gornja Lonja« Dugo Selo izvršilo plan rada za 1971. godinu još u rujnu

Ove godine Vodna zajednica postigla je izvrstan uspjeh u realizaciji izvršenja godišnjeg plana rada. Zapravo, godišnji plan rada je izvršen još u rujnu mjesecu ove godine. Prebačen je za 146%. Ovo izvršenje odnosi se na odvodnjavanje, odnosno, ogleda se u iskopu zemlje u količini od 1,083.485 m³. Veći dio tih radova izvršen je mehanizacijom, a radovi na objektima tj. betonski na prostima ručno uz pomoć mehanizacije. Obzirom da je tokom godine izvršeno planiranje radova za 1972. godinu, kao što je bila dosadašnja praksa održani su sastanci odbo-

ra za melioraciju po općinama na kojima su usuglašeni planovi rada za 1972. godinu. Nakon svega toga održana je sjednica radničkog savjeta u proširenom sastavu koji je prihvatio plan rada za 1972. godinu. Na istom sastanku radnici Vodne zajednice raspravljali su o zaključivanju samoupravnog dogovora u okviru vodoprivrednih organizacija.

Radnici ove Vodne zajednice konstatirali su da je 1971. godina bila najuspješnija godina od osnivanja Vodne zajednice.

Drago Jakić

Matični ured

MATIČNI URED DUGO SELO

Rođeni: Damid Cesar, sin Vladimira i Zorke, rođen 30. 4. 1971. god. u Düsseldorfu.

MJESNI URED OBOROVO

Rođeni: Nenad Blaško, sin Danijela i Nevenke, rođen 20. 2. 1971. god. u Njemačkoj.

MATIČNI URED DUGO SELO

Vjenčani: Hrvoje Grof i Katica Marenčić, vjenčani 6. 11. 1971. god.; Josip Muhlin i Slavica Vrabec, vjenčani 8. 11. 1971. god.; Milivoj Goršek i Milica Paj, vjenčani 12. 11. 1971. god.; Nikola Buhin i Milka Pregorec, vjenčani 12. 11. 1971. god.; Tomo Smok i Barica Hader, vjenčani 15. 11. 1971. god.; Tomo Srečić i Zorka Pervan, vjenčani 19. 11. 1971. god.; Stjepan Ban i Marica Novosel, vjenčani 19. 11. 1971. god.; Slobodan Janković i Dragica Bjelobrč, vjenčani 27. 11. 1971. god.; Pajo Rukavina i Anica Supina, vjenčani 27. 11. 1971. god.; Zlatko Lasan i Petra Mraović, vjenčani 27. 11. 1971. god.; Josip Ceren i Jana Čmrec, vjenčani 27. 11. 1971. god.

MJESNI URED OBOROVO

Vjenčani: Josip Plavić i Danica Bešan, vjenčani 27. 11. 1971. god.

MJESNI URED BRCKOVLJANI

Vjenčani: Franjo Novak i Branka Nikolić, vjenčani 26. 11. 1971. god.

MATIČNI URED DUGO SELO

Umrli: Petar Podbrežnjak, star 87 godina, umro 29. 10. 1971. god.; Bara Podbrežnjak, stara 84 godine, umrla 1. 11. 1971. god.; Milka Posavec, stara 51 godinu, umrla 8. 11. 1971. god.; Jagica Gregurek-Kovač, stara 66 godina, umrla 5. 11. 1971. god.; Katica Lasan, stara 73 godine, umrla 9. 11. 1971. god.; Đuro Fundelić, star 43 godine, umro 3. 11. 1971. god.; Matija Oštarijaš, star 40 godina, umro 10. 11. 1971. god.; Marica Pajtek, stara 76 godina, umrla 14. 11. 1971. god.; Ljuba Fišter, stara 75 godina, umrla 17. 11. 1971. god.; Stjepan Švenić, star 84 godine, umro 23. 11. 1971. god.

MJESNI URED BRCKOVLJANI

Umrli: Pavao Brezak, penzioner, star 73 godine, umro 3. 11. 1971. god.; Nikola Petrek, star 73 godine, umro 11. 11. 1971. god.; Milored Milovanović, star 14 godina, umro 15. 11. 1971. god.

MJESNI URED OBOROVO

Umrli: Imbro Košković, star 66 godina, umro 31. 10. 1971. god.; Mara Durašin, stara 59 godina, umrla 1. 11. 1971. god.; Stjepan Kičuda, star 80 godina, umro 19. 11. 1971. god.

Kino »Preporod«

19 sati radnim danom
17 i 19 sati nedjeljom

18. i 19. XII
subota i nedjelja

22. XII
srijeda

25. i 26. XII
subota i nedjelja

29. XII
srijeda

31. XII — 2. I
petak

subota

nedjelja

3. I
srijeda

8. i 9. I
subota i nedjelja

srijeda

12. I

15. i 16. I
subota i nedjelja

OSVETNIK IZ KAROLINE
(vestern)

SIERA NEVADA
(španjolski vestern)

(amer. vestern)

NEPOBJEDIVI

ZAKON ZAPADA I POTJERA ZAVRŠENA
(američki vestern)

KNJIGA O DŽUNGLI
(dječji crtani film)

NOC BEZ SVJEDOKA
(američki avanturistički)

U GORI RASTE ZELEN BOR
(domaći ratni film)

UMORSTVO U BAZENU
(francuski kriminalistički)

REVOLVERI VELICANSTVENIH SEDAM
(američki vestern)

ZIVJETI NOĆU
(francuski kriminalistički)

PRAVO NA ROĐENJE
(meksička melodrama)

DUGOSELKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo izlazi svakog 20. u mjesecu. Izdaje: Općinska konferencija SSRNH Dugo Selo. Glavni i odgovorni urednik: Rudolf Galovec, Brckovljani 12. Ureduje redakcijski odbor: Belizar Božiković, Đurđa Babić, Pavao Skrlac, inž. Marijan Sket, Ivica Kulaš, Harec Đuro i Galovec Rudolf. Tisak »ZRINSKI« Čakovec — Cijena pojedinačnog broja: 1,00 dinara. Pretplata tromjesečna 3,00 dinara, polugodišnja 6,00 dinara, godišnja 12,00 dinara. Pretplate se šalju na žiro-račun Općinske konferencije SSRNH Dugo Selo br. 3011-8-34 SDK — Dugo Selo.

Povodom godišnjice smrti našeg dragog oca, supruga, brata i sina Đure Ravčehšćaka, srdačno zahvaljujemo svim rođacima i prijateljima kojima je u dubokom sjećanju i koji mu redovno posjećuju grob i kite svježim cvijećem.

Zahvaljuju: supruga Ankica, kćerke Đurđica, Ančica, Nadica, Nevenka i sin Zeljko, RAVEHŠĆAK
Roditelji: Bara i Đuro, te sestra i svak

Košković Imro - Kum

In memoriam

Na dan 1. 11. 1971. godine, koji je posvećen uspomeni mrtvima, na koje se prisjećamo sa dubokim prijetetom, prestalo je kucati srce Košković Imbre — Kuma u 66. godini života.

Napustio je našu sredinu tiho, isto onako kako je i živio, iako je njegov cijeli život bio vrlo buran, jer je bio posvećen više drugima nego njemu.

Znali smo ga mi, njegovi ratni drugovi kao velikog sina naše općine, kao čovjeka i borca, iako za njegovu veličinu nisu mnogi znali.

Već 1941. godine prkosno je stao pred neprijatelja i okupatora naše zemlje, sa čvrstom odlukom da se bori protiv njega. Ovu odluku utemeljio je kao prvi predsjednik Mjesnog NOO-a Oborovskih Novaka, a zatim kao član Kotarskog NOO-a Dugo Selo.

Ovo su bile prve narodne institucije. Zbog toga nije čudno što se kao narodni čovjek našao u tim institucijama, jer od kad ga ljudi znaju, pripadao je društvu i uvijek se borio protiv nepravde u korist čovjeka.

Za njega nije bilo zadatka koji je ulazio u njegov djelokrug rada, a da ga ne bi prihvatio i izvršio. Uvijek je govorio da vlastiti život nije ništa prema značaju djela koja činimo.

To je bila njegova ideologija, vjera u partiju i narodne interese, to dobro pamti narod cijele donje Posavine naše općine, kao i njegovu aktivnost koju je obavljao mirnim, staloženim i djelotvornim nastupima.

On je bio prosječan čovjek, u govorima nije upotrebljavao učene riječi, ali kad je govorio to je bilo od srca i iskreno. To su ljudi osjećali i zato su ga voljeli.

U poznatoj Oborovskoj bici 29. ožujka 1944. godine bio je ranjen i zarobljen od ustaške policije, te je bio nekoliko mjeseci u ustaškom zatvoru u Zagrebu. Njegova lična skromnost i duhovna hrabrost nije neprijatelju omogućila da saznaju koga imaju u rukama. Podnio je ustaško mučenje, ali podaci koje je on znao o NOP-u, ostali su duboko u njemu. Bio je čvrst, hrabar i ustrajan, a iz zatvora izašao sa velikim ličnim posljedicama, ali bez posljedica za NOP.

Takav je hrabar i postojan ostao sve do svršetka rata, a ponosan i dosljedan principima narodne revolucije sve do svoje smrti.

Neka je vječna slava drugu Košković Imbri — Kumu!